

[Socialministeren]

samlet udtalelserne i en supplerende rapportering, vil Socialministeriet nærmere vurdere behovet for initiativer på misbrugsområdet.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Jeg takker for svaret, som egentlig ikke var noget svar, men en konstatering af nogle forhold, som jo ikke har ret meget med virkeligheden at gøre.

Jeg ved godt, at ministeren ikke har haft tid til at læse den seneste rapport, der er kommet, men jeg kan ikke tro, at ministeren er helt uvidende om, at der sløses utrolig meget, når det gælder de mennesker, der kommer på metadon. Her tænker jeg på, at man spiser dem af med det, og så må de ellers klare sig.

Meningen med metadonbehandlingen er jo, at man skal få de pågældende ud af misbruget, bl.a. ved også at følge det op med sociale foranstaltninger, når de er på nedtrapning. Derfor vil jeg gerne spørge ministeren: Er sandheden ikke den, at man har store besparelser i amterne, at man nedlægger døgninstitutioner, nedlægger pladser, og så tager man den billigste løsning, der er at give noget metadon uden at følge op med sociale foranstaltninger? Og at brugerne bliver fastholdt i det?

Qvist Jørgensen (S):

I forlængelse af fru Inger Stilling Pedersens supplerende spørgsmål vil jeg egentlig gerne spørge ministeren: Hvorfor skal vi blive ved med at vente og vente og vente? Nu skal vi vente, kan jeg forstå, på endnu en bearbejdning af en rapport. Vi har jo den ene rapport efter den anden, der klart viser, at det er en svært utilfredsstillende situation, vi er i, og at der stort set ikke bliver gjort noget ved det, andet end at man altså siger: Vi må vente, og nu må vi lige have undersøgt endnu en ting.

Jeg minder om, at vi vistnok i november 1991 havde en stor konference med nogle klare signaler. Der er ingen grund til at vente længe. Hvad var det, Tordenskjold sagde?

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Først til fru Inger Stilling Pedersen, men det hænger meget sammen med svaret til hr. Qvist Jørgensen.

Det bliver påpeget, at ved metadonbehandling skal der samtidig sættes nogle sociale foranstaltninger i gang, sådan at man på længere

sigt kan komme ud og fungere normalt i samfundet igen. Jeg vil medgive fru Inger Stilling Pedersen, at tingene skal hænge sammen, og derfor mener jeg også, det er vigtigt, at vi nu får det sidste arbejde med. Så kan vi til efteråret, lige så snart vi har det, gå ind og se, hvordan vi kan få sammenhæng i tingene.

Hr. Qvist Jørgensen siger, at vi har rapporter nok, og at vi godt kan gå i gang. Det er rigtigt, at vi havde en konference i efteråret, og derudaf ser vi jo også det nye arbejde, der er kommet. Lad os nu lige få det sidste med; det kan også hænge sammen med det lovforslag om behandling af narkomaner, som jo ligger i Folketinget, og som vil have en mulighed for at blive vedtaget nu.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Jeg takker for forståelsen, men der er meget lidt at have den i. For der er jo ikke nogen som helst grund til at vente på det, man godt ved. Man kan udmærket godt i dag gå i gang med at undersøge, om anbefalingerne i virkeligheden bliver efterlevet, om man i amterne følger op eller man bare lader stå til. Det vil altså sige, at metadon i al den tid, der går – det ene år efter det andet – bliver brugt som et vedligeholdelsesmiddel, kan vi sige; man holder folk ved lige med det, mens metadon jo tværtimod skulle bruges for at få mennesker ud af misbruget.

Derfor vil jeg gerne spørge ministeren: Agter ministeren at lade stå til indtil efteråret, eller agter ministeren her og nu at begynde at se på, om der allerede nu er mulighed for at få en indsats i gang eller i hvert fald få kontrolret, om det virkelig forholder sig, som rapporten siger, nemlig at man næsten ikke følger op med sociale foranstaltninger?

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Samtidig med at vi har sendt rapporten ud til amterne – vi kan kalde det en form for høringsfase – og indtil vi får resultatet hjem, vil vi i Socialministeriet følge tingene op, sådan at vi, når vi til efteråret får svarene ind, også sidder med det materiale, vi skal bruge, og ikke skal til at begynde forfra igen. For ellers er det jo rigtigt, som man siger, at tingene udskydes et halvt år til.

Hermed sluttede spørgsmålet.